

ת"פ 21078/11/13 - תביעות צפת נגד פאדי חליחל

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 21078-11-13 תביעות צפת נ' חליחל

בפני בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד

פאדי חליחל

הנאשם

גזר דין

כתב האישום ורקע

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כפי שפורט בהכרעת הדין, העבירה בוצעה בכך שהנאשם איים ביום 8/11/13, על מספר צעירים, על רקע מפגש בעיר צפת.

המפגש החל בכך שהנאשם חלף בערב האירוע, שהיה ערב שבת, בסמוך לשעה 21:30, בצומת שכונת יפה נוף בצפת, מספר פעמים, כשהוא נוהג ברכב מסוג סובארו B4 ומוזיקה רועשת בוקעת מרכבו.

שלושה מהמתלוננים סימנו לנאשם לעצור וביקשו ממנו להנמיך את קול המוזיקה.

בתגובה יצא הנאשם מהרכב כשבידו פנס ואמר להם "**אני אראה לכם מי זה פאדי**", לאחר מכן עלה לרכבו ועזב את המקום.

בהמשך, כחצי שעה לאחר מכן, חזר הנאשם למקום, נהג את רכבו אל קרבת המתלוננים, עצר, **החזיק בידו כלי שנחזה כאקדח, אמר להם "אני אראה לכם מי זה פאדי" תוך שהוא עושה תנועת דריכת אקדח**, ועזב את המקום.

הנאשם כפר במיוחס לו, והכחיש למעשה את התיאור העובדתי שבכתב האישום במלואו.

2. ביום 9/5/16 הורשע הנאשם בהכרעת דין מפורטת בעבירה שיוחסה לו, בעובדות המתוארות בכתב עמוד 1

האישום. נקבע כי טרם הטיעונים לעונש ייערך לגבי הנאשם תסקיר.

תסקיר שרות המבחן

3. על פי תסקיר מיום 9/10/16 - הנאשם בן 29, רווק, בעל השכלה יסודית בלבד, פנה מגיל צעיר לשוק העבודה ומזה מספר חודשים עובד בבניין.

שרות המבחן ציין כי לחובתו של הנאשם הרשעה אחת קודמת משנת 2009 בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

הנאשם קיבל אחריות פורמאלית על מעשיו והמעיט מחומרתם, נטען כי המעשים נבעו מפגיעה שחש בכבודו.

הנאשם ביטא אכזבה מהפגיעה שגרם לשמה הטוב של משפחתו אך התקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלוננים.

שרות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד בעיקר במצבי לחץ.

עוד העריך שרות המבחן כי הנאשם אינו בשל להתערבות טיפולית ולא ביטא נזקקות טיפולית או מצוקה רגשית, ועל כן לא המליץ להעמידו בצו מבחן.

יחד עם זאת שרות המבחן המליץ שלא למצות את הדין עם הנאשם, והציע להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 140 שעות ומאסר על תנאי לתקופה ממושכת.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 13/10/16 טענו הצדדים לעונש.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מדובר בעבירת איומים ברף הגבוה ויש להתייחס אליה כאל איומים שנעשו באמצעות כלי נשק.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד 8 חודשי מאסר בפועל, ועתר להשית על הנאשם 4 חודשי עבודות שרות, מאסר על תנאי ממושך ומרתיע, התחייבות כספית מרתיעה וקנס.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם לא החזיק נשק וכי כתב האישום לא מדבר על איומים עם נשק.

עוד טען ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם מתחיל בהימנעות מהרשעה במקרים המתאימים אך הוא לא טען

לכך.

ב"כ הנאשם הוסיף כי אין כל הצדקה לשלוח את הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריה או למאסר בעבודות שרות, ועתר לאמץ את המלצת שרות המבחן.

6. הנאשם

הביע צער על מעשיו וביקש מבית המשפט להתחשב בו ולהטיל עליו של"צ בלבד.

דין והכרעה

7. מלאכת גזירת העונש נעשית, על פי הוראותיו של תיקון 113 שבחוק העונשין, בשני שלבים עיקריים. ראשית, יש לקבוע את מתחם הענישה הראוי לעבירה, תוך מתן ביטוי מרכזי לעיקרון ההלימה, בהתחשבות בערכים המוגנים בעבירה ובמידת הפגיעה בערכים אלה, מדיניות הענישה הנוהגת ובהתאם לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. שנית, יש להציב את העונש בתחומי המתחם שנקבע, וזאת על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בנוסף, יש לבחון את מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מתחומי המתחם שנקבע.

מתחם העונש ההולם

הערך החברתי

8. הערך החברתי המוגן בעבירת האיומים הוא הזכות לביטחון אישי ושלוות הנפש, וכן חופש הפעולה וכבוד האדם.

ראו לעניין זה את הדברים שנקבעו ברע"פ 2038/04 **שמואל לם נגד מדינת ישראל**:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

ברע"פ 103/88 ליכטמן נגד מדינת ישראל, נקבע כך לגבי הערך המוגן בעבירת האיומים:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של

הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט."

9. ניתן לומר כי מידת הפגיעה בערך המוגן, באירוע נשוא פרשה זו, היא במידה בינונית - הנאשם איים על הצעירים שביקשו ממנו להנמיך את המוזיקה הרועשת הבוקעת מרכבו, תחילה באומרו "אני אראה לכם מי זה פאדי" ובהמשך חזר על הביטוי "אני אראה לכם מי זה פאדי" תוך שהוא מחזיק **כלי הנחזה כאקדח** ועשה תנועות של דריכת נשק.

כפי שנאמר במפורש בהכרעת הדין, שוכנעתי כי ארבעת המתלוננים האמינו כי הנאשם אכן החזיק, בערב האירוע, באקדח או בנשק חם דומה, וכי בהתאם לאמונתם זו, נבהלו, הוטרדו ואויימו, ותחושת הביטחון שלהם נפגעה, ומכאן נובעת חומרתה המיוחדת של עבירת האיומים בנסיבות ביצועה. מנגד, לא נטען ולא הוכח כי אותו חפץ דמוי אקדח, שלא נמצא, אכן היה נשק חם, ומבחינה זו, נופל חומרתו של אירוע זה מאירועים אחרים בהם נעשה איום בנשק ממשי, שעלול להזיק.

מדיניות הענישה

10. בחינת מדיניות הענישה בעבירות איומים מעלה כי ניתנה ענישה במנעד רחב, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

א. רע"פ 8062/13 **אלכס ברזק נגד מדינת ישראל (09.04.14)**, המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים והעלבת עובד ציבור. בית המשפט השלום השית עליו 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, 2 מאסרים על תנאי, קנס ופיצוי.

ב. רע"פ 106/08 **מולטו צקול נגד מדינת ישראל (13.01.08)**, אליו הפנה ב"כ המאשימה. המבקש הודה והורשע בהשמעת איומים ושימוש פזיז ורשלני בכלי נשק. במסגרת ריב שהתפתח בין נהג מונית למבקש, גידף המבקש את הנהג, שלף אקדח, דרך אותו וכיוון אותו לראשו. בית משפט השלום גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל, 2 מאסרים על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי העמיד את תקופת מאסרו על 8 חודשי מאסר בפועל.

ג. רע"פ 1867/12 **אריק גולן נגד מדינת ישראל (07.03.12)**, הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת איומים כלפי המתלוננת, איתה היה מצוי בהליך גירושין. בית המשפט גזר עליו חודש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

ד. רע"פ 9057/12 **בילל מצרי נגד מדינת ישראל (04.03.13)**, המבקש הודה והורשע בעבירת איומים כלפי שוטרים. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ה. רע"פ 2016/11 **יעקב קדוש נגד מדינת ישראל (14.03.11)**, המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת איומים. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש מחמת אי התייצבות ובקשת הרשות שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ו. רע"פ 5998/09 **יוסף שמאיב נגד מדינת ישראל (01.11.09)**, המבקש הודה והורשע בעבירות של איומים והחזקת סכין. המבקש הגיע לחנות מכולת כשהוא מחזיק סכין באורך של כ-50 ס"מ ואיים על המתלונן כי ירצח אותו וגרם נזק למוצרים בחנות. בית המשפט השלום גזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל, ערעורו לבית המשפט המחוזי התקבל והעמידו את תקופת המאסר שלו על 8 חודשי מאסר בפועל.

ז. רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל (25.06.08)**, המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירה של איומים כלפי בת זוגו החיה בנפרד ממנו, בפגיעה שלא כדין בגופה ובחרותה. בית המשפט גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

ח. עפ"ג (מרכז) 54311-02-15 **ארי פישר נגד מדינת ישראל (03.05.15)**, המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים בכך שאמר למתלוננת "הביטוח זה 4000 ₪, אני אשבור לך את הרכב", בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו חלקית בכך שהותיר את עונש המאסר על כנו אך הפחית מסכום הקנס שעליו לשלם ופרס את הפיצוי לתשלומים.

ט. ע"פ (מרכז) 12497-05-13 **משה תם נגד מדינת ישראל (01.09.13)**, המערער הורשע בעבירת איומים. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים לריצוי במצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי הופסקו ההליכים בשל פטירתו של המערער.

י. ת"פ (כפר סבא) 41196-05-10 **מדינת ישראל נגד משה גידו (15.07.12)**, הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעברית איומים על רקע ויכוח על מקום חנייה, בכך שאמר למתלונן "תעיף את האוטו אתה גם ככה מת, אני ארצח אותך". בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי בן 8 חודשים, קנס ופיצוי.

יא. ת"פ (אשדוד) 12043-06-12 **מדינת ישראל נגד נתנאל גרשי (02.10.13)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות איומים והחזקת סכין. הנאשם ניגש אל שכנו בעודו אוחז בחפץ ובסכין, ואיים עליו בכך שהצמיד את החפץ לבטנו של המתלונן ואמר לו "תדבר עוד מילה ואני אפגע בך",

לאחר שבועיים איים על שוטר שיפגע בעצמו, ובבית המשפט התנהג באופן פרוץ והתנגד לכבילתו. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי ופיצוי.

יב. ת"פ (צפת) 21596-08-11 **מדינת ישראל נגד ירון סננס (22.05.12)**, הנאשם הורשע בביצוע עבירת איומים, בכך שאיים להרוג את המתלוננת, זאת לאחר שביקשה ממנו באמצעות אחיו להחזיר לה כסף שנעלם מביתה. בית המשפט גזר עליו שלושה חודשי מאסר על תנאי ופיצוי.

11. ב"כ הנאשם הפנה לשלושה גזרי דין של מותב זה, בהם ניתנה ענישה מקלה, וביקש ללמוד מהם בבחינת קל וחומר לנסיבותיו של מקרה זה. כידוע, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, והאבחנה בין אותם מקרים, למקרה שבענייננו, מדגישה זאת. בשניים מהמקרים אליהם הפנה הסנגור (ת"פ 17576-11-15, ות"פ 19150-04-15) נדונו נאשמים שהודו, קבלו אחריות מלאה וגילו חרטה עמוקה על מעשיהם. באחד מאותם מקרים הגיע המתלונן עצמו וביקש להקל בעונשו של הנאשם, ואילו במקרה האחר, דובר בנסיבות חריגות במיוחד של הנאשם שם - החלטות אלה לא דומות, לפיכך, לעניינו של הנאשם שבפני. המקרה הנוסף, ת"פ 11384-09-14, שם נגזר על הנאשם עונש של חמישה חודשים בעבודות שרות, שונה בנסיבותיו ואכן חמור יותר ממקרה זה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

12. כמתואר ברקע לכתב האישום, איים הנאשם על המתלוננים, בעקבות בקשתם להנמיך את קול המוסיקה הבוקעת מרכבו.

הערה שהעירו שלושה מהמתלוננים לנאשם, בערב שבת בעיר צפת, שעה שנסע ברכב והשמיע מוזיקה רועשת, הביאה להסלמה ולביצועה של עבירת האיומים כפי שתוארה.

כפי שנדון בהרחבה בהכרעת הדין - הנאשם טען שהמתלוננים טפלו עליו אשמת שווא, על רקע מתח בין גזעי, וטינתם כלפיו - וטענה זו נדחתה, ואולם אין לשלול כי המתלוננים התייחסו באיבה מסויימת לנאשם, כשעצרו את רכבו, ובקשו ממנו להנמיך את צלילי המוסיקה.

תסקיר שרות המבחן התייחס לכך שהנאשם עלול להגיב באימפולסיביות למצבי לחץ, ונראה כי התנהגותם של המתלוננים כלפי הנאשם ביום האירוע פגעה בתחושותיו, והניעה אותו לפעול בדרך פלילית ולאיים עליהם.

התנהגותו החריגה של הנאשם, אשר עזב את מקום האירוע, אך מיהר לחזר לשם, כשבידו אותו אביזר, אשר המתלוננים האמינו כי הוא אקדח, אותו דרך, ועמו איים - היא התנהגות חמורה, המהווה איום ברף משמעותי.

חומרתו של האירוע מתאפיינת בתחושותיהם של המתלוננים, אשר בחווייתם אוימו באקדח, בעיר מגוריהם, ליד ביתם, על רקע עניין שולי לכאורה.

יחד עם זאת, נשק חם לא אותר, ולפיכך, טיבו של אותו אביזר בו הנאשם איים, נותר עלום, ולא ברור כעת, בסופו של ההליך, מה היה אותו חפץ.

הנזק שנגרם למתלוננים אינו מהגבוהים, והוא זכה לטיפול מיטבי על ידי התערבות המשטרה ביום האירוע, באופן שהביא למעצרו של הנאשם ובהמשך העמדתו לדין.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

13. בגזירת עונשו של הנאשם, יתחשב בית המשפט **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, מתוך רשימה המפורטת בסעיף 40יא לחוק העונשין, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם רווק צעיר בן 29 שנים, המקיים אורח חיים פרודקטיבי בדרך כלל. שרות המבחן התרשם ממנו כבעל אישיות ילדותית עם תחושת קורבנות ורואה את עצמו כ"כבשה השחורה" במשפחה, יחד עם זאת, הצליח לשמור על רצף תעסוקתי. עוד התרשם שרות המבחן כי במצבים מורכבים ומלחיצים עלול הנאשם להגיב באימפולסיביות וללא שיקול דעת, אך לא התרשם ממאפיינים אנטי סוציאליים באישיותו - הנאשם לא הומלץ למסלול טיפולי, ונאמר כי קיבל אחריות פורמלית בלבד על מעשיו והמעט מחומרתם וכן התקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלוננים.

יחד עם זאת - הנאשם חווה את ההליך המשפטי כגורם מרתיע ומציב גבולות, וטען כי ערך שינוי באורח חייו וכיום עסוק בבניית עתידו האישי והתעסוקתי.

לחובתו של הנאשם עבר פלילי קל הכולל הרשעה אחת בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו משנת 2009.

הנאשם היה עצור מספר ימים, ושהה תקופה של כחודש במעצר בית.

שרות המבחן המליץ על עונש חינוכי של"צ, לצד מאסר מותנה.

כאמור, הנאשם לא קיבל אחריות, במובן המשפטי, על מעשיו, ועמד על מיצוי זכותו שבדין לנהל את משפטו, עד שהורשע.

על אף היעדרה של קבלת האחריות, במונחים של הודיה וחרטה, מצאתי כי בסופו של ההליך, מול קצין המבחן, הנאשם למד את הלקח, ולו באופן חלקי, מההליך הפלילי ומהסתבכותו בעבירה.

מאז האירוע חלפו למעלה משלוש שנים, בהן הנאשם לא צבר לחובתו כל רישום פלילי.

על פי התסקיר, הנאשם מתמיד בעבודה לפרנסתו, הצליח לבנות לו בית מפירות עמלו, וההתרשמות לגביו הנה כי הוא נעדר קווים פליליים אופייניים.

לכל ישיבות משפטו הרבות, התייצב הנאשם בדיוקנות, לרוב מלווה בהוריו, אשר תוארו בתסקיר כאנשי עבודה חיוביים.

על אף שקיים ליקוי בקבלת האחריות למעשים שעשה - מצאתי כי בפועל הנאשם למד לקחו, ואני מצטרפת להערכת שרות המבחן, לפיה ההליך הפלילי, המעצר והאישום, מהווים לנאשם גורם מרתיע.

אילו היה הנאשם מודה בהזדמנות הראשונה, הרי שעניינו היה מסתיים, ככל הנראה, בענישה צופת פני עתיד בלבד, ללא אלמנט מעשי.

לנוכח כפירתו, וניהול המשפט, מה שמלמד על היעדר אחריות למעשיו - סברתי תחילה כי על עונשו של הנאשם לכלול רכיב של מאסר בפועל בעבודות שרות, כפי שמבקשת המאשימה.

הנאשם אכן הגיע לממונה על עבודות השרות ונמצא כשיר למסגרת זו של ענישה.

ואולם, בסופו של דבר, שוכנעתי בטיעוניו של ב"כ הנאשם, שעתר להסתפק בעניינו בענישה ללא מאסר. אני סבורה כי לנוכח חלוף הזמן, הימשכות המשפט שלא באשמתו של הנאשם, אלא בשל קושי בהבאת העדים, גישתו המכבדת של הנאשם להליך, קבלת האחריות, שהנה אמנם חלקית ומאוחרת, אך מניחה את הדעת - ראוי הנאשם להזדמנות מיטיבה.

הנאשם מתפרנס ועובד היום וחי חיים נורמטיביים, והחלטתי שלא לקטוע רצף זה של חייו, בהטלת ענישת מאסר בעבודות שרות.

החלטתי, איפוא, לקבל כלשונה את המלצת שרות המבחן, אשר היטיב, להשקפתי, להתרשם מהנאשם בהווה - ולגזור עונשו לשל"צ ולמאסר מותנה, ללא עבודות שרות.

14. נוכח האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 140 שעות לתועלת הציבור, יבוצעו במתנ"ס צפת, על פי הוראות שרות המבחן.

בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירו שאם לא ימלא אחר הצו, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של

3 שנים מהיום על העבירה בה הורשע.

ג. קנס כספי על סך 1,000 ₪ ש"ח או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מתוך הפיקדון ע"ס 3,000 ₪ הופקד בתיק המעצר המקביל. יתרת הפיקדון תוחזר לידי הנאשם.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשע"ז, 29 נובמבר 2016, במעמד הנוכחים.